

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

6. Exposcit Pastoralis &c. Declaratio super præcedentia inter Mendicantes,
& Confraternitates Sæculares in Processionibus. anno 1583.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74514)

ius Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera nostra voluntate, ac deliberatione, & certa scientia, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, omnia & singula privilegia, exemptiones, gratias, & indulta, Magistro, Conventui, Militibus & Militiæ dicti Hospitalis per quoscumque Romanos Pontifices, Prædecessores nostros, & Sedem prædictam in genere, vel in specie quomodolibet concessa, & confirmata, nec non dicti Pii Quinti litteras super eorundem Confirmatione emanatas, sub Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 29. Novembris 1568. Pontificatus sui anno tertio, ad prædicti Concilii decretorum terminos, tenore præsentium reducimus, ac reducta esse, nihilque ex ipsis privilegiis, exemptionibus, gratiis & indultis, Ordinariis locorum detractum esse, quo minus ipsorum Militum Vicarii, Capellani, Ministri, Servientes, Ascripti, Coloni, Procuratores, & Familiares Militum huiusmodi, quibus ea jam concessa sunt, & in posterum concedi contigerit, ab ipsis Ordinariis, tanquam Apostolicæ Sedis Delegatis, de eorum excessibus, criminibus & delictis, etiam extra visitationem, quando & quoties opus fuerit, inquiri, visitari, puniri & corrigi possint, ipsorumque Ordinariorum jurisdictioni plenè in prædictis subiecti existant, (exceptis tamen iis, qui Ecclesiis, aliisque locis dictorum Militum actu serviunt, & intra eorum septa, & domos resident, ac sub eorum obedientia vivunt, quæ omnia debere simul concurrere intelligantur, sine iis, qui legitimè & secundum regulam prædictæ Religionis professionem fecerint, (de qua loci Ordinario consistere debeat.) Et ita in præmissis omnibus & singulis per quoscumque Judices, Ordinarios & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis & eorum cuiuslibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, in quavis causa & instantia iudicari & definiti debere.

§. 3. Præsentisque litteras de subreptionis vel obreptionis vicio, seu intentionis nostræ defectu, notari vel impugnari non posse, sed illas semper validas, & efficaces esse, ne per Magistrum, Conventum, & Milites prædictos quoruncumque privilegiorum, statutorum, consuetudine & styli prætextu ullatenus infringi, vel contra illas, & in eis contenta venire non posse, neque debere, irritumque quoque & inane, quicquid fecus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Hospitalis etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, stabilimentis, usibus & naturis, nec non declarationibus, sententiis, juramentis, concordiiis, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, Magistro ac Conventui, ac Militibus prædictis, & eorum Vicariis, Capellanis, Colonis, Familiaribus, Procuratoribus, & aliis quibuslibet, ipsorum Militum intuitu vel contemplatione, per quoscumque Romanos Pontifices, & Sedem prædictam quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si pro sufficienti eorum derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis & insertis habentes, ad effectum præsentium duntaxat specialiter & expresse, motu simili derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Eisdem Pii Papæ V. litteris memoratis, quoad alia, & in eo maximè, quod voluit prædictorum Militum privilegia, illorumque confirmationem non comprehendere, neque Ecclesias, neque Personas, in his, quæ ad Curam Animarum pertinent, sed in his dicti Concilii Tridentini Decreta omninò servari debere, in suo robore permanentibus.

§. 6. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides, tam in iudicio quam extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die vigesima quinta Novembris, anno millesimo quingentesimo octuagesimo, Pontificatus nostri anno nono.

Declaratio super Præcedentia inter Mendicantes, & Confraternitates Sæculares in Processionibus. anno 1583.

VI.
Ex libid.
tom. 2.
pag. 201.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXposcit Pastoralis Officii munus, cui disponente Domino præfidemus, ut ad ea sollicitè intendamus, per quæ discordiarum & litium, ac controversiarum quarumlibet, præsertim inter Personas Ecclesiasticas, materia tollatur.

§. 1. Sane nobis nuper innouit, quòd in multis Civitatibus & Dioccesibus diversarum mundi partium nonnullæ lites, causæ & controversiæ inter Fratres Mendicantes, aliæ etiam similes lites & controversiæ inter Confratres Confraternitatum Christi Fidelium, super præcedentia vel jure præcedendi, ortæ jam sint, & oriri facile possint.

§. 2. Nos considerantes, lites, causas, & controversias huiusmodi in Ecclesia, præsertim inter Religiosas personas, quæ relictis mundi vanitatibus, famularum, & votum suum in humilitatis spiritu Domino, & Deo nostro, qui se pro nobis usque adeo humiliavit, ut formam servi acciperet, exhibere & perolvere profitentur, non modicam illi præclaræ, Deoque præcipuè dilectæ virtuti, quæ est Humilitas, labem infundere, populoque scandalum generare, ac propterea illas omni ratione submovendas, publicæque Religionis tranquillitati, ac Ministrorum Ecclesiasticorum reconciliationi, & mutux dilectioni quamprimum consulendum esse rati, ac supremam huic negotio manum apponere volentes, nec non causas, lites, seu controversias huiusmodi ubilibet, & coram quibusvis Judicibus motas, & in quibusvis instantiis indecisas pendentes, ab eisdem Judicibus harum serie ad Nos advocantes, illasque penitus extinguentes, eisdemque Fratribus Mendicantibus, ac Confratribus super præmissis perpetuum silentium imponentes.

§. 3. De Nobis attributæ potestatis plenitudine volumus, & Apostolica Auctoritate decernimus, quòd quicumque ex dictis Fratribus Mendicantibus inter se de Præcedentia huiusmodi contendentibus, aut Confratribus Confraternitatum prædictarum, inter quos lites & causæ præmissorum occasione ortæ jam sint, seu oriri contigerit in futurum, qui in quasi possessione præcedentiæ, ac juris præcedendi sunt, ii, (quibuscumque reclamationibus, protestationibus, appellationibus, & aliis subterfugiis profus remotis, & cessantibus, & postpositis) in Processionibus tam publicis quam privatis præcedere debeant. Quando verò non probetur, aut non constet

de quasi

de quasi possessione præcedentiæ hujusmodi, inter Fratres quidem Mendicantes, ii, qui antiquiores in loco controversiæ, inter Confratres verò inter se ligantes ii, qui prius facis usi sunt, in Processionibus tam publicis quam privatis præcedere debeant, ita ut si contigerit nova Monasteria, aut Domus alicujus Ordinis Mendicantium, in loco, in quo alterius Ordinis ex dictis Mendicantibus Monasteria, aut Domus prius erecta & instituta sint, ille Ordo, qui prius Monasterium seu Domum in loco haberit, præcedat.

§. 4. Præterea quia inter prædictos Ordines plerumque alia, in Processionibus, & alia in Conciliis Generalibus, & aliis actibus publicis sive privatis, ratio circa modum præcedendi servatur, non lumen per præsentis prærogativis dictorum Ordinum, quoad præcedentias hujusmodi, quæ propriis Ordinibus præterquam in Processionibus prædictis debentur, aut Fratribus Capucinis nuncupatis, qui in Processionibus publicis sub Conventualium Sancti Francisci, aut Minorum de Observantia Fratrum nuncupatorum, Cruce, ut folent, incedere possint, aliquod præjudicium generari.

§. 5. Sicque per quoscumque Judices & Commissarios, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & definiri debere, ac quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum, Domorum, ac Confraternitatum quorumcumque, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, illis eorumque Superioribus & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu proprio, aut alias quomodolibet concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis & innovatis. Quibus omnibus, illorum tenores præsentibus pro sufficienter & expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus, hac vice duntaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium transumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in iudicio, quam extra adhibeatur, quæ præsentibus litteris adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris, die 15. Julii, millesimo quingentesimo octuagesimo tertio, Pontificatus nostri anno duodecimo.

Anno à Nativitate Domini 1583. Indictione II. die verò Dominico 17. Mensis Junii, Pontificatus verò Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri Domini Gregorii, Divina Providentiâ Papæ XIII. anno 12. retrospectæ Litteræ Apostolicæ in forma Brevis expeditæ, assixæ, & publicatæ fuerunt in acie Campi Floræ, ut moris est, per nos Petrum Guerram, & Melchiorum Riccium, ejusdem Sanctissimi Domini nostri Papæ Cursores.

Joann Baptistâ Bagni Magister
Cursor.

SIXUS QUINTUS.
PONTIFEX CCXXXI.
ANNO DOMINI MDLXXXV.

Sixtus magni Nominis Pontifex, humili loco natus, parentibus ignobilibus. Sanctum Bonaventuram Ecclesiæ Doctores addidit. Fabricam S. Petri promovit, & Tholum absolvit. Obeliscos quam plurimos erexit: erectaque ipsi fuit in Capitolio area Statua, Majora egisset, nisi cum mors prævenisset. Obiit Pontificatus anno sexto: (*Magni Bullarii Romani hujus Editionis Luxemb. 1727. Tom. II. fol. 526. App.*)

Declaratio contra Henricum Borbonium, assertum Regem Navaræ, & Henricum item Borbonium præsentem Principem Condensem, Hæreticos, eorumque Posteris, & Successores, ac liberatio subditorum ab omni fidelitatis, & obsequii debito: anno 1585.

I.
Ex Mon.
Gold.
Tom. 3.
pag. 124.

SIXTUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei ad futuram rei memoriam.

AB immensa æterni Regis Potentia, Beato Petro ejusque Successoribus tradita auctoritas omnes terrarum Regum & Principum supereminet potestates, stabilique in petra consistens, nec ullis adversantibus, vel etiam secundis fati à recto destexa, inconcussa profert in omnes judicia: & ne Divinæ maxime Leges violentur, summa ope providet, & si quos Ordinationi Dei resistentes invenit, severiore hos vindicta ulciscitur, & quamvis potentiores de folio dejiciens, veluti superbientis Luciferi Ministros, ad infima terra deturbatos prostrernit.

Quare pro incumbenti Nobis Ecclesiarum omnium, Populorum ac Gentium sollicitudine, ut animarum saluti inprimis prospiciatur, & non solum famulatus nostri, sed etiam omnia futura tempora, impiis ac detestandis monstis purgata, cunctis Christiani Orbis partibus pacem afferant, & quietem: & præsertim amplissimo Gallia Regno, in quo Christiana Religio omni tempore ita viguit, tantaque Regum illius pietas, fides, ac devotio: tot in Romanam Ecclesiam merita extiterunt, ut ii jure optimo gloriosissimum Christianissimi cognomen ab ea sint consecuti; ac etiam ne Nos de neglecta Officii Nostri Cura unquam apud Deum argui possimus, arma Militiæ Nostræ, quæ non carnalia sunt, sed potentia Deo in destructionem munitionum, nunc contra duos potissimum iræ filios, Henricum Borbonium quondam Navaræ Regem, & Henricum Borbonium, olim Principem Condensem, exercere compellimur. Ille enim quondam Rex Calvinæ erroris, atque hæreses etiam ab ineunte adolescentia securus est, pertinaxque earum patrocinium tandem exercuit, quoad clar. mem. Caroli Noni Francorum Regis, & charissimæ in Christo Filia Catharinæ Regina, & ejus Matris pietissimæ, atque etiam dilecti Filii Nostri Caroli, tit. S. Chrysoconi Presbyteri Cardinalis Borbonii, patris sui, & Ludovici Montpensieri Ducis, piis, frequentibusque hortationibus, aspectisque eximie virtutis ac Doctrinæ Theologorum demonstrationibus ad Fidem Catholicam, & Apostolicam Romanam (ut existimabatur) conversus, hæreticas omnes contra Fidem Catholicam opiniones Parisiis publicè in Ecclesia damnavit, anathematizavit, & abjuravit, Fidemque ipsam Catholicam expressè professus est; datis